

[Justitsministeren]

ke midler der er bedst egnede til at virkelig-gøre denne målsætning.

For begge de private lovforslag gælder det – det medgiver jeg gerne – at de fremtræder i en mere enkel skikkelse end regeringens lovforslag. Jeg er imidlertid bange for, at vi her står over for et område, hvor ønsket om en forenklet lovgivning kommer til kort, for lovgivningen må, hvis den skal være dækkende, nødvendigvis afspejle både den mangfoldighed af registreringsaktiviteter, vi ønsker at regulere, og det forhold, at langt de fleste af disse aktiviteter er uundværlige i det moderne samfund.

Den lovgivning, der forestår, kan ikke gennemføres uden hensyn til den udvikling, der har fundet sted. Dette betyder naturligvis ikke, at udviklingen blindt skal accepteres. Men den opgave, vi står over for, bliver at vurdere udviklingen og gennem lovgivningen forsøge at styre den, således at den ikke løber fra os, men holdes inden for rammer, der effektivt sikrer en rimelig hensyntagen til den enkeltes integritet. Regeringens lovforslag indeholder da også med henblik herpå en række bestemmelser, der vil gribe føleligt ind i offentlige myndigheders og privates anvendelse af personregistre.

Vanskeligheden ved at lovgive på dette område ligger i at finde en rimelig balance mellem de mange og til dels modstridende hensyn, herunder navnlig på den ene side hensynet til at værne den enkeltes integritet og på den anden side hensynet til, at såvel den offentlige som den private sektor i rimeligt omfang kan drage fordele af den tekniske udvikling. Man opnår ikke en realistisk løsning heraf ved ensidigt at tilgodese det ene af disse hensyn – hensynet til beskyttelsen af privatlivets fred – på bekostning af alt andet.

Selv om jeg således ikke anser de to private lovforslag for at udgøre realistiske alternativer til regeringens lovforslag, vil jeg gerne hilse initiativerne velkommen. Det er værdifuldt på denne måde at få understreget nogle af de hovedsynspunkter, der må indgå i overvejelserne om den kommende lovgivning på dette område, og at få præsenteret andre løsninger på en række enkeltspørgsmål end dem, der har fundet udtryk i regeringens lovforslag.

Jeg skal i øvrigt ikke her gå i detaljer med de to private lovforslag – det bliver der sik-

kert lejlighed til under udvalgsarbejdet – men jeg vil gerne gentage, hvad jeg har fremhævet allerede i min fremsættelsestale, at den uændrede genfremsættelse af regeringens lovforslag ikke er udtryk for, at vi fra regeringens side nu har lagt os endeligt fast på disse lovforslag.

Hjortnæs (S):

Lovforslag nr. L 36 om de private registre og lovforslag nr. L 37 om de offentlige registre er uændrede genfremsættelser, og jeg kan derfor henvise til, hvad jeg sagde, da de to lovforslag var til første behandling i sidste samling, men jeg har enkelte supplerende bemærkninger.

For det første vil jeg gerne give udtryk for min tilfredshed med, at justitsministeren i sin skriftlige fremsættelse og også nu her fra talerstolen tilkendegiver, at regeringen ikke har lagt sig fast. Det er væsentligt, at regeringen og de politiske partier er åbne og ikke på forhånd låser sig fast. Det er jo komplicerede og meget følsomme problemer, vi skal søge at løse, og uden vilje til at nå et resultat vil det næppe lykkes. Jeg er derfor glad for, at denne vilje er til stede hos ministeren, og håber, at den også vil være til stede hos de politiske partier.

Om de mange problemer og spørgsmål, der kan rejses i forbindelse med de fremlagte lovforslag, vil jeg sige, at jeg er positivt indstillet over for at nå så langt som overhovedet muligt med hensyn til en regel om automatisk egenaccess. Jeg tror, at vi i så henseende kan komme længere for så vidt angår de offentlige registre, hvis vi vel at mærke er parate til at betale, hvad det koster. Mulighederne er nok noget mere begrænsede for så vidt angår de private registre, men også her forekommer det mig, at der er visse muligheder, hvad ministeren jo også peger på i sin fremsættelsestale.

Når man sammenligner regeringens forslag med de private forslag, så hæfter man sig ved, at der ikke er sammenfald med hensyn til de registre, der bør indregnes under lovens område. De private forslag medtager, så vidt jeg kan vurdere det, jeg havde nær sagt revl og krat, og det er vist ikke rimeligt og slet ikke nødvendigt. Derfor må vi altså i udvalget drøfte nærmere spørgsmålet om lovgivningens omfang på dette område.